

Zuzana Čížková

C'est moi - Moje cesta

Sochařka a malířka Zuzana Čížková se narodila v Brandýse nad Labem. Od dětství sbírala kameny a modelovala si z jílu poblíž domu. Později tvořila figurky z moduritu dle knihy Tove Janssonové a zároveň navštěvovala výtvarný kroužek na základní umělecké škole. Její učitel, akademický malíř Jan Hanžlík, shledával už tehdy její kresbu spíše sochařskou. V té době také po večerech přemalovávala středověké zdobné iluminace. Tyto možná jen nepatrné atributy její počáteční tvorby ji zřejmě předurčily k tomu, že se později hlásila na studia restaurování malby a kamenosochařství.

Nejprve však v roce 1999 začala studovat proslulou střední průmyslovou kamenosochařskou školu v malebném městečku Hořice v Podkrkonoší. Kromě toho, že zde strávila nejkrásnější roky svého života, jí studium a pobyt zde přinesly uvědomění si správnosti této cesty. Ve volné tvorbě poprvé vysochala ruce s motivem prstové abecedy. Maturitní prací byly tři kamenné hlavy ve stylu soch Moa nesoucí sdělení, že bychom neměli zapomenout na malý ostrov, tzv. Pupek světa, na kterém místní obyvatelé vytěžili všechny stromy a pak nemohli postavit čluny, na kterých by ze zničeného ostrova odpluli a zachránili se.

V rozsáhlém hořickém parku se seznámila s díly sochaře Kurta Gebauera a rozhodla se přihlásit do jeho ateliéru. Poprvé byl tento krok neúspěšný, a proto po maturitě nastoupila na studium prostorové tvorby na vyšší odborné škole ve Zlíně. Brzy se však vrátila do Prahy, kde navštěvovala ateliér Olbrama Zoubka v Salmovské ulici.

Zde se seznámila s betonovými a osinkocementovými sochami Zoubka a Kmentové.

Šťastnou náhodou se její otec setkal s lidmi z Výzkumného ústavu maltovin v Radotíně a společně začali vyvíjet jemnou cementovou směs. Ta měla mít co nejlepší otiskovací vlastnosti, zároveň musela obstát v zátěžových zkouškách a výtvarná díla z nich vytvořená mohla být instalována do exteriéru.

V té době také tvořila sochy z kamene a restaurovala ve švýcarské Basileji a v carrarských lomech v Itálii. Souběžně restaurovala v České republice.

Rok 2005 jí přinesl samostatnou prezentaci díla na Salon des Artistes Indépendants (Salónu nezávislých umělců) v Paříži, kde jako jediná zastupovala Českou republiku.

Ve stejném roce byla přijata na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze do ateliéru Kurta Gebauera, který ovlivnil Čížkovou svou technologickou rozmanitostí. Začala experimentovat s různými materiály ve výtvarném umění současné doby již běžně používanými, jako například s betonem, cementovými směsmi, akrystem, dřevem, různými kovy, lamináty, epoxidy, ale i vlastními novátorskými materiály, jako například šnečími ulitami a elektromateriály. Začala sochat reliéfy.

Zuzana Čížková je silně ovlivněná pařížským milieu Čechů žijících ve Francii. V roce 2009 navštívila při pracovní stáži v této zemi ateliér Vladimíra Škody v Paříži, později také malíře Miloše Síkory. V těchto letech měla ještě možnost potkat se s intelektuálním okruhem Prokopa a Vlasty Voskovcových v rue Saint Maur. Přineslo jí to určité "savoir vivre", i když v poněkud lehce odlišné podobě, iluminované českou podmalbou. Vše si prožila naplno v hotelu pro nemajetné umělce, vytvořeném z bývalých továren, jakémsi squatu. Ale pozor! Kulisy byly velmi inspirativní - Paříž se svými muzei, bulváry, kavárnami, galeriemi, uličkami, zákoutími, tržišti, malými uměleckými bytečky, to vše pod střechami Paříže, "sous les toits de Paris"... Či "sous le ciel de Paris?" Ano, i pod pařížským nebem, které dává svému městu tu správnou barvu.

Ve volné tvorbě se Zuzana Čížková stále věnuje klasickému motivu rukou v pozicích prstové abecedy a znakové řeči. Mimo to se objevují i další motivy, například ryby. Mezi nové patří embrya, či různě psané nápisy Miluji.

Začala používat motivy víry, k níž přistupuje vlastním neotřelým způsobem mladého člověka, který vyrůstal v prostředí jedné z neateističtějších zemí uprostřed Evropy. Představuje pro ni každodenní rituál, který jí svým způsobem přináší do života vnímání různých přístupů k víře, které se prolínají v její malé zemi uprostřed Evropy. Tomuto tématu jsou věnována i dvě stěžejní díla expozice v kostele sv. Vavřince vytvořená různými výtvarnými prostředky, jejichž součástí jsou v neposlední řadě také skutečná lidská těla pohybové skupiny "MULTIKULTURA" zpracovaná formou body artu a zapojená do instalace výstavy při jejím zahájení.

Zuzana Čížková svojí tvorbou a tématy oslovuje média a často seznamuje veřejnost se svými díly prostřednictvím televizní obrazovky. Některé z těchto relací je možné zhlédnout i během výstavy na monitorech rozmístěných v instalaci výstavy v kostele sv. Vavřince v Klatovech.

Autorka často prezentuje svá díla v zahraničí. Opakovaně vystavuje v Paříži, Římě, Bruselu i v Americe.

V poslední době se věnuje stále více znakové řeči a prstové abecedě.

V její tvorbě se objevují embrya. Jako žena přistupuje ve svém díle k fenoménu zrození života a jeho důležitosti pro přítomnost i budoucnost ženy, muže, páru, a i když to zní poněkud pateticky, také lidstva. Cyklus Krajina 21. století dokumentuje s jistou romantickou, humornou nebo jenom "svěráznou" nadsázkou svět, který nás obklopuje. Svět, který ubíhá. Svět, který je mnohdy tak rychlý, že nemáme ani šanci si ho v daném okamžiku náležitě prožít, náležitě uložit do paměti.